

Arrest

nr. 162 991 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn, afkomstig van Kartong. Op 22 oktober 2015 vroeg u een eerste maal asiel aan. U verklaarde toen dat u in 2006 activiteiten had gehad voor een oppositiepartij en later problemen kende omdat u een internetcafé uitbaatte. Sinds 23/12/2011 verblijft u in België via gezinshereniging met een Belgische vrouw, van wie u in 2012 scheidde, waarna u in 2013 uw verblijfsvergunning verloor. U haalde aan dat sinds 2013-2014 uw broers in Gambia problemen hadden omdat u actief was op Freedom-radio, een online radio, waar u uw ongezouten mening over het Gambiaanse regime gaf.

Op 25 november 2015 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden

gehecht aan uw verklaringen betreffende uw opeenvolgende problemen. Deze beslissing werd gevolgd en bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest dd. 18 december 2015.

U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 27 januari 2016 diende u een tweede asielaanvraag in. U blijft bij de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag en verklaart dat nu ook uw zus gearresteerd werd. Bovendien herhaalt u dat er op uw skypeaccount bewijzen staan dat u zou gesproken hebben met Freedom-radio waar u enkele 'topsecret issues' met hen zou besproken hebben. U legt ook enkele foto's voor van uw internet-project in Gambia.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, met name de beweerde problemen omwille van uw internet-project en beweerde activiteiten voor Freedom-radio, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden overgenomen en bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Immers, de loutere verklaring dat nu uw zus zou gearresteerd zijn omwille van uw problemen, herstelt de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Zij zou reeds in december 2015 gearresteerd zijn (zie 'written declaration plural application' nr.2.7.) maar tijdens uw gehoor inzake uw eerste asielaanvraag dd. 19/11/2015 haalde u helemaal nog geen problemen aan die uw zus met de autoriteiten zou hebben gehad, wat het niet aannemelijk maakt dat ze dan in december 2015 plots zou gearresteerd zijn. Bovendien kon u tijdens uw eerste asielaanvraag ook geen informatie geven over de stand van zaken in Gambia in uw eigen dossier, hoewel u over een contactpersoon beschikte (zie gehoor eerste asielaanvraag dd. 19/11/2015, p.3), wat het merkwaardig maakt dat men dan plots wel uw zus zou arresteren.

Wat betreft de foto's aangaande uw project kan worden opgemerkt dat er niet getwijfeld werd en wordt aan uw verklaringen dat u actief was binnen een internet-project in Gambia. Deze foto's wijzigen dus niets aan de vaststellingen die werden gedaan tijdens uw eerste asielaanvraag en zijn in dat opzicht geen nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft de informatie die op uw Skype-account staat, kan worden opgemerkt dat een dergelijke account persoonlijk is. Bovendien kan men met de huidige technologie gemakkelijk filmpjes en geluidsfragmenten fabriceren, die bezwaarlijk als bewijs kunnen weerhouden worden indien deze niet ondersteund worden door aannemelijke verklaringen uwentwege. Bovendien verklaarde u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag dat u nu op skype gekend bent als 'King' (zie gehoor dd. 19/11/2015, p.9) waardoor het, ook voor de Gambiaanse autoriteiten, bijna onmogelijk is u hieraan te linken, zelfs indien er een foto van u zou bij staan. Bovendien verklaart u dat er op uw skype-account bewijs zou staan dat u 'topsecret issues' besprak met Freedomradio. Tijdens uw eerste asielaanvraag hierover toelichting gevraagd, kwamen echter geen 'topsecret issues' aan het licht. Toen gevraagd naar de informatie die u doorgaf, had u het over 'hoe ze het land regeerden, journalisten arresteren, onschuldige mensen doden, land nemen van mensen,...'. U geconfronteerd met de bedenking dat iedereen dat toch al weet, verklaarde u enkel dat niet iedereen toegang heeft tot online media (zie gehoor CGVS dd. 19/11/2015, p. 8), wat niets afdoet aan het feit dat u helemaal geen 'topsecret issues' aan de media kenbaar maakte.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artiker 3 EVRM werd aangetoond. In 2010 en in 2011 vroeg betrokkene een visum aan voor kort verblijf in België, hetgeen hem telkenmale werd geweigerd. Op 21.07.2011 huwde betrokkene te Gambia met een 17 jaar oudere Belgische onderdane (Gratia Van Dromme, geb.12.08.1967). Op 23.12.2011 reisde hij in het bezit van een visum met het oog op gezinshereniging naar België, waar hij op 01.03.2012 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Op 18.03.2013 verklaarde Mevr Van Dromme echter dat betrokkene de woning reeds had verlaten en op 08.01.2013 werd de echtscheiding tussen betrokkene en Mevr. Van Dromme uitgesproken. Op 22.07.2013 nam de DVZ dan ook een beslissing tot beëindiging van betrokkenes verblijfsrecht. Deze beslissing (bijlage 21) werd op 08.08.2013 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Een schorsend beroep tegen deze beslissing werd op 09.09.2013 verworpen door de RVV. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 EVRM.

Hij betoogt dat verweerder in de bestreden beslissing het “nieuw karakter” van de aangebrachte stukken niet heeft onderzocht en wijst op de neergelegde foto’s. Verweerder trok volgens hem al te gemakkelijk conclusies zonder hem opnieuw te horen. Indien hij gehoord was geweest, had hij de nodige toelichting kunnen verschaffen bij de foto’s en zijn activiteiten op Skype. Verweerder hecht klaarblijkelijk geen belang aan de documenten. Verzoeker weet niet wat hij nog meer zou kunnen doen om aan te tonen dat zijn leven in Gambia in gevaar is.

“Verzoekende partij heeft hierboven een plausibele verklaring gegeven voor de enkele tegenstrijdigheden die verwerende partij aanhaalde in haar beslissing”.

Vervolgens verwijst verzoeker naar het oude artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en naar rechtspraak van de Raad van State hieromtrent en stelt hij als volgt: *“Thans nam het CGVS de beperkte*

beoordelingsbevoegdheid van de DVZ over. Zij dient zich dus tevens enigszins voorzichtig op te stellen wanneer zij de nieuwe stukken onderzoekt en kan geenszins reeds onmiddellijk een onderzoek ten gronde voeren.”

Verder herhaalt verzoeker dat het CGVS niet onderzocht of de stukken nieuwe elementen betreffen, en dit ondanks dat artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet dit expliciet vereist.

Verzoeker stelt dat verweerder in de fase van de inoverwegingname niet mag oordelen of de nieuwe elementen de aanvraag kunnen gronden. Verweerder mag enkel oordelen of zij de kans aanzienlijk groter kunnen maken.

Verzoeker wijst op de neergelegde foto's, zijn verklaringen en zijn profiel op de website van Freedom Radio. Hij begrijpt niet hoe verweerder kon stellen dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn.

Verzoeker is van mening dat een uitwijzing naar Gambia een schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Verder verwijst verzoeker naar de Memorie van Toelichting bij de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarin wordt verduidelijkt wanneer het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mag oordelen dat de kans dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt niet aanzienlijk wordt vergroot. Dit kan vooreerst wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* niet als bewijsvoerend overkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of omdat de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. Verzoeker laat gelden dat *in casu* niet wordt gesteld dat de documenten inhoudelijke of vormelijke gebreken zouden vertonen. Tevens kan worden geoordeeld dat de kans niet aanzienlijk wordt vergroot wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken of een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. Verzoeker bevestigt dat hij achter zijn vorige asielaanvraag blijft staan. Hij argumenteert dat het Commissariaat-generaal echter over het hoofd lijkt te zien dat in deze wel degelijk nieuwe elementen werden voorgelegd, die zijn asielaanvraag volledig bevestigen. Aangezien de nieuwe elementen betrekking hebben op hemzelf kan evenmin met stellige zekerheid door het Commissariaat-generaal in het kader van haar *prima facie*-beoordeling beweerd worden dat de elementen louter algemeen van aard zijn en géén verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker.

Verzoeker betoogt verder dat het Commissariaat-generaal *in casu* het onderscheid tussen haar beperkte appreciatiebevoegdheid in het kader van het in overweging nemen van een nieuw element en haar volle appreciatiebevoegdheid bij een in overweging genomen asielaanvraag uit het oog verloren is en direct lijkt te besluiten dat de aangebrachte stukken noch de vluchtelingenstatus noch de nood aan subsidiaire bescherming kunnen gronden, ook al verwoordt zij het misschien niet letterlijk zo.

Tevens herhaalt hij dat hij artikel 57/6/2 geschonden acht doordat verweerder niet naging of de overgemaakte stukken 'nieuwe elementen betroffen'.

2.2.1. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet.

Bij arrest nr. 159 042 van 18 december 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd inzake verzoekers eerste asielaanvraag geoordeeld als volgt:

“2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u reeds sinds december 2011 in België bent en uw beweerdde problemen in mei 2011 in Gambia begonnen (zie gehoor CGVS, p. 3-4). Sinds maart 2013 beschikt u niet meer over verblijfspapieren voor België. Sinds 2013-2014 weet u van uw moeder dat uw broers in Gambia problemen zouden hebben met de overheid omwille van uw activiteiten op Freedom-radio (zie gehoor CGVS, p. 3). Er dient echter te worden vastgesteld dat u pas in oktober 2015 asiel vroeg in België, nadat u door de Belgische autoriteiten op 24/8/2015 werd opgepakt. Nooit eerder meldde u aan de Belgische autoriteiten dat u niet naar Gambia kon terugkeren omwille van problemen die u daar zou hebben gehad. Het is echter niet aannemelijk dat, indien u in Gambia werkelijk een gegronde vrees zou hebben voor vervolging of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, dat u dan niet meteen gebruik zou hebben gemaakt van de mogelijkheid internationale bescherming aan te vragen in België, zeker nadat uw verblijfsdocumenten u werden ontnomen door de scheiding van uw echtgenote. Uw verklaring dat uw toenmalige echtgenote u afraadde uw problemen te melden aan de Belgische autoriteiten omdat zij graag nog wou terugreizen naar Gambia (zie gehoor CGVS, p. 3) tasten reeds de ernst van uw beweerdde vrees aan, aangezien hieruit blijkt dat zij blijkbaar toen geen problemen zag in een mogelijke terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u reeds sinds 2012 van uw vrouw scheidde en u dus bezwaarlijk kan blijven beweren dat het omwille van haar was dat u geen asiel vroeg in België.

Verder dient te worden opgemerkt dat u verklaarde van 16 mei- 6 juli 2011 opgesloten geweest te zijn in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 4). U bent op borg vrijgekomen en sindsdien heeft u van deze zaak niets meer vernomen (zie gehoor CGVS, p. 5). Pas in 2013, toen u actief werd op Freedom-radio, kreeg u opnieuw (andere) problemen, maar over de problemen van 2011 hoorde u niets meer.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u, hoewel u uitdrukkelijk verklaarde tijdens uw detentie in 2011 geen contact te hebben gehad met de buitenwereld (zie gehoor CGVS, p. 8), u wel in staat bleek een e-mail te schrijven naar uw toenmalige verloofde. Dit document werd immers voorgelegd ten tijde van uw aanvraag tot gezinshereniging met uw toenmalige echtgenote. Daaruit blijkt dat u haar op 7 juni 2011, op het moment dat u dus in detentie zou hebben gezeten in Gambia, een e-mail bericht schreef. U met

dit document geconfronteerd reageerde u door te stellen dat A(...), een collega van u, die mail voor u verstuurde. Gevraagd waarom hij dat deed, verklaarde u dat u het hem vroeg. Gevraagd wanneer u dan aan A(...) gezegd hebt dat hij voor u een e-mail moest schrijven – u zat immers incommunicado in detentie – verklaarde u plots dat u het hem toch niet zei en dat hij het gewoon uit zichzelf deed (zie gehoor CGVS, p. 10), wat toch wel merkwaardige en inconsistente verklaringen zijn betreffende een nogal eenvoudig feit. Deze verklaringen tasten bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw detentie en deze e-mail grondig aan.

Vervolgens verklaarde u voor het CGVS dat uw toenmalige verloofde reeds op 7 juli 2011, dus de dag na uw vrijlating, aankwam in Gambia (zie gehoor CGVS, p. 5). Uit uw dossier betreffende uw aanvraag tot gezinshereniging blijkt echter dat uw toenmalige verloofde pas op 11 juli 2011 aankwam te Gambia. Hoewel begrip kan worden opgebracht over het feit dat mensen na enkele jaren zich niet meer de precieze datum van iets kunnen herinneren, komt het absoluut niet doorleefd over dat u zich niet meer realiseert dat er meer dan één nacht tussen uw detentie en de aankomst van uw verloofde was. U verklaart immers dat u wanneer ze aankwam pas was gemarteld, u haar alles vertelde en dat u zoveel pijn had dat u amper kledij kon verdragen (zie gehoor CGVS, p. 5). Het is niet aannemelijk dat u nu beweert dat deze feiten zich meteen de dag na uw vrijlating voordeden terwijl uit de documenten in uw procedure tot gezinshereniging blijkt dat uw verloofde pas op 11 juli, dus 5 dagen na uw beweerde vrijlating aankwam. Uit een schriftelijke verklaring van uw ex-vrouw (voorgelegd in het kader van uw procedure tot gezinshereniging, zie blauwe map in uw administratief dossier) blijkt dat iemand u de dag voor haar aankomst in Gambia op 11/7/2011 pijn heeft gedaan. U verklaarde echter reeds op 6/7/2011 vrijgelaten te zijn. Indien u werkelijk toen net vrijgelaten was na meerdere weken vastgehouden en gemarteld te zijn en nadien uw ex-vrouw daarvan ook onmiddellijk op de hoogte had gebracht (zie gehoor CGVS, p.8), is het toch een merkwaardige voorstelling van zaken die uw ex-vrouw hier geeft door te stellen dat 'iemand u pijn deed'. Uit deze verklaring kan dus allerm minst afgeleid worden dat u net een ernstige vervolging door de Gambiaanse autoriteiten heeft ondergaan, integendeel. (...)

Verder verklaarde u dat u meteen na uw huwelijk, op 30 juli 2011, Gambia verliet en u naar Dakar (Senegal) ging waar u 5 maanden gebleven bent alvorens naar België te komen. U verklaarde niet meer naar Gambia te zijn teruggekeerd en in Senegal uw visum voor België te hebben aangevraagd (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaart ondertussen uw Gambiaans paspoort kwijt te zijn geraakt (zie gehoor CGVS, p. 2). Echter, het CGVS beschikt over een kopie van uw paspoort, die u indiene ten tijde van uw procedure tot gezinshereniging. Uit dit paspoort blijkt echter dat er (met dit paspoort) meermaals over en weer werd gereisd tussen Senegal en Gambia in de periode tussen 30 juli 2011 en december 2011, toen u naar België reisde. U geconfronteerd met één van de stempels in uw paspoort waaruit blijkt dat u op 21/8/2011 Gambia verliet, verklaarde u, na even nagedacht te hebben, dat dat het moment was waarop uw broer uw paspoort naar Senegal kwam brengen, omdat u zonder paspoort gereisd was. U voegde toe dat uw broer met uw paspoort was gereisd omdat u niet durfde met uw paspoort te reizen omdat u vreesde gepakt te zullen worden. U benadrukte dat u op de luchthaven door NIA, douane en migratiediensten zou gecontroleerd worden (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde ook, geconfronteerd met nog eerdere stempels in uw paspoort, dat uw broer u zelfs meermaals eerder opzocht in Senegal, met uw paspoort (zie gehoor CGVS, p. 10). Uit de stempels in uw paspoort blijkt ook dat er wel degelijk controles plaatsvonden bij de ondernomen reis. Het is echter niet aannemelijk dat wanneer u vreesde met uw paspoort gepakt te worden in Gambia, uw broer niet dezelfde bedenkingen maakte, laat staan dat hij probleemloos meermaals de controles kon passeren met een paspoort op naam van iemand die door de Gambiaanse autoriteiten zou gezocht en vervolgd worden. Bovendien verklaart uw uitleg – dat uw broer u uw paspoort in Senegal kwam brengen – niet waarom 'iemand' met uw paspoort dan nadien, met name op 26/8/2011, terugkeerde naar Gambia, zoals blijkt uit een andere stempel. U hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en maakt u de bedenking dat uw broer u pas in november uw paspoort bracht omdat u dan pas bericht kreeg van de ambassade dat u uw visum mocht komen halen (zie gehoor CGVS, p. 10). Echter, uit een andere stempel in uw paspoort blijkt dat u reeds op 22 augustus 2011 bij de ambassade langs ging met uw paspoort. Hiermee geconfronteerd tracht u weer een uitleg te geven die geen steek houdt. U verklaart dat u toen eens op vakantie wou gaan naar België om te zien of u er kon aarden, maar dat uw visum toen geweigerd werd. U geconfronteerd met het feit dat u op 22 augustus 2011 wel al gehuwd was, lijkt u verward te zijn en tracht u weer een andere uitleg te geven die echter, gezien alle inconsistente verklaringspogingen niet meer aannemelijk is.

U slaagt er dus niet in aannemelijk verklaringen af te leggen over de stempels in uw paspoort die erop wijzen dat u meermaals van Gambia naar Senegal – en terug- reisde in de periode net na uw beweerde vervolging door de Gambiaanse autoriteiten, wat de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in 2011 eens te meer grondig aantast.

Wat betreft de problemen van uw broers die u aanhaalde kan het volgende worden opgemerkt : vooreerst sprak u nooit met uw broers hierover en weet u niet welke vragen hen in detentie werden

gesteld. U verklaart dat uw moeder u sprak over wat hen overkwam maar dat u hen niet echt over de gebeurtenissen sprak (zie gehoor CGVS, p. 5). Het is merkwaardig dat u hierover niet met uw broers zelf sprak. Bovendien verklaarde u dat u activiteiten had voor Freedom-radio, onder uw eigen naam. U zou ondertussen actief zijn onder een andere naam, m.n. King Bodian (zie gehoor CGVS, p. 9). Op de website van Freedom-radio kon inderdaad een profiel onder de naam van King Bodian worden teruggevonden, dat echter leeg was en pas sinds een maand geactiveerd werd. Onder de naam waaronder u bij de Belgische autoriteiten bekend staat, werd geen profiel teruggevonden. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde meningen tegen de Gambiaanse president te hebben geuit op Freedomradio, waardoor uw broers in de problemen kwamen. Merkwaardig genoeg vermeldt u op uw facebookpagina president Yahya Jammeh wel als één van de 'mensen die je inspireren', wat vragen doet rijzen bij uw politieke overtuiging tegen het regime van Jammeh.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde zelf, tijdens uw asielpcedure, geen documenten voor die uw vluchtrelaas kunnen staven."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

2.5. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat zijn vriend hem op 16 mei 2011 is komen bezoeken in de Kartong militaire barakken, alwaar hij enkele uren heeft moeten verblijven alvorens hij werd overgeplaatst naar het NIA, waar er wel degelijk een absoluut verbod op contact met de buitenwereld heerste, is slechts een post factum verklaring die geen afbreuk doet aan wat werd vastgesteld. Zo werd vastgesteld dat verzoeker, bij confrontatie van de e-mail van 7 juni 2011 die hij zijn toekomstige echtgenote zou hebben geschreven, stelde dat een vriend deze geschreven had om bij de vraag wanneer hij dit dan aan zijn vriend zou gevraagd hebben aangezien hij op dat ogenblik in detentie zat zonder contact met de buitenwereld, zijn verklaring te wijzigen en te stellen dat zijn vriend dit uit eigen beweging deed. Het feit dat verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft zich plots te herinneren dat hij het wel degelijk zelf gevraagd heeft aan zijn vriend ontbeert dan ook elke geloofwaardigheid. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij toen ze hem meenamen naar de Kartong military barakken, er vijf uur verbleef en gewoon in zijn cel zat zonder ondervraging. Verzoeker maakte geenszins melding dat hij iemand zou hebben gesproken (stuk 4, gehoorverslag, p. 4). Ook al dateren de feiten van vier jaar geleden, dan nog kan van verzoeker worden verwacht dat hij weet hoe hij het heeft aangepakt om zijn echtgenote iets te laten weten. Hij verkeerde naar eigen zeggen op dat moment immers in niet alledaagse en eerder benarde omstandigheden, waardoor kan worden aangenomen dat hij het zich onmiddellijk zou herinneren op welke wijze zijn toekomstige echtgenote werd bericht.

Niettegenstaande verzoeker benadrukt dat zijn verloofde hem vervoegde in Gambia op 7 juli 2011 weerlegt noch verschoont hij de bovenstaande concrete vaststellingen niet. Uit het dossier betreffende zijn aanvraag tot gezinshereniging blijkt immers dat zijn toenmalige verloofde pas op 11 juli 2011 aankwam te Gambia. Het is niet aannemelijk dat verzoeker zich niet meer realiseert dat er meer dan één nacht tussen zijn detentie en de aankomst van zijn verloofde was. Verzoeker verklaarde immers dat hij wanneer zijn echtgenote aankwam pas was gemarteld, hij haar alles vertelde en dat hij zoveel pijn had dat hij amper kledij kon verdragen (stuk 4, gehoorverslag, p. 5, 8). Voorts blijkt uit een schriftelijke verklaring van verzoekers ex-vrouw (aanwezig in het administratief dossier) en informatie uit het administratief dossier dat iemand hem de dag voor haar aankomst in Gambia op 11 juli 2011 pijn heeft gedaan. Verzoeker verklaarde echter reeds op 6 juli 2011 vrijgelaten te zijn. Bovendien is het niet aannemelijk dat indien verzoeker werkelijk toen net vrijgelaten was na meerdere weken vastgehouden en gemarteld te zijn en nadien zijn ex-vrouw daarvan ook onmiddellijk op de hoogte had gebracht (stuk 4, gehoorverslag, p. 8) waardoor het huwelijk zelfs werd uitgesteld, zijn vrouw dit louter beschrijft door te stellen dat "iemand hem pijn deed". De bewoordingen "dat iemand hem pijn deed" verstrekt overigens geenszins het bewijs dat verzoeker de feiten en problemen heeft ondergaan zoals door hem werd beschreven ook al staat de gezinsherenigingsprocedure los van de asielpcedure. Het verschaft geenszins het bewijs in welke omstandigheden of context verzoeker "pijn werd gedaan".

Waar verzoeker een volgens hem plausible verklaring geeft waarom zijn broer op 26 augustus 2011 terugkeerde naar Gambia met zijn paspoort en documenten, is hij wederom niet bij machte om afbreuk te doen aan de gedane en correcte vaststellingen die hier nogmaals worden weergegeven:

"(...)Bovendien verklaart uw uitleg – dat uw broer u uw paspoort in Senegal kwam brengen – niet waarom 'iemand' met uw paspoort dan nadien, met name op 26/8/2011, terugkeerde naar Gambia, zoals blijkt uit een andere stempel. U hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaringen en maakt u de bedenking dat uw broer u pas in november uw paspoort bracht omdat u dan pas bericht kreeg van de ambassade dat u uw visum mocht komen halen (zie gehoor CGVS, p. 10). Echter, uit een andere stempel in uw paspoort blijkt dat u reeds op 22 augustus 2011 bij de ambassade langs ging met uw paspoort. Hiermee geconfronteerd tracht u weer een uitleg te geven die geen steek houdt. U verklaart

dat u toen eens op vakantie wou gaan naar België om te zien of u er kon aarden, maar dat uw visum toen geweigerd werd. U geconfronteerd met het feit dat u op 22 augustus 2011 wel al gehuwd was, lijkt u verward te zijn en tracht u weer een andere uitleg te geven die echter, gezien alle inconsistente verklaringspogingen niet meer aannemelijk is. U slaagt er dus niet in aannemelijk verklaringen af te leggen over de stempels in uw paspoort die erop wijzen dat u meermaals van Gambia naar Senegal - en terug- reisde in de periode net na uw beweerde vervolging door de Gambiaanse autoriteiten, wat de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in 2011 eens te meer grondig aantast.(...)". De versie die verzoeker in het verzoekschrift geeft is opnieuw post factum en dan ook niet bij machte om de pertinente vaststellingen te weerleggen.

Wat betreft de problemen van verzoekers broers die hij aanhaalde, is het niet aannemelijk dat verzoeker nooit met zijn broers hierover sprak en niet weet welke vragen hen in detentie werden gesteld. Op de website van Freedom-radio kon een profiel onder de naam van King Bodian worden teruggevonden, dat echter leeg was en pas sinds een maand geactiveerd werd. In onderhavig verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij dit account verwijderd heeft nadat zijn uitspraken zijn broers in de problemen brachten. Verzoeker verklaarde echter ook activiteiten te hebben voor Freedom-radio onder zijn eigen naam, doch onder de naam waaronder verzoeker bij de Belgische autoriteiten bekend staat, werd geen profiel teruggevonden. In zoverre verzoeker laat gelden dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet geconfronteerd werd met deze vaststelling, wijst de Raad erop dat verzoeker de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door het Commissariaat-generaal gedane vaststellingen, maar in casu niet overtuigt. Overigens toont verzoeker niet aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht zou zijn verzoeker te confronteren met elke gedane vaststelling. Ook kan nog worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde meningen tegen de Gambiaanse president te hebben geuit op Freedom-radio, waardoor zijn broers in de problemen kwamen, terwijl hij op zijn facebookpagina president Yahya Jammeh wel als één van de 'mensen die je inspireren', rangschikt.

Gelet op wat voorafgaat kan de Raad zich niet van de indruk ontdoen dat verzoeker verstrikt is geraakt in een web van leugens dewelke hij geenszins meer kan verschonen. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. De motieven zoals hierboven weergegeven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Gambia een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot."

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift terugkomt op en betoog voert inzake de elementen die reeds bij het voormelde arrest werden beoordeeld, dient te worden opgemerkt dat deze elementen in het kader van verzoekers onderhavige, tweede asielaanvraag, niet kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet. De Raad heeft *in casu* niet de bevoegdheid om zich hierover opnieuw uit te spreken.

De enige nieuwe elementen die verzoeker bijbracht ter staving van zijn onderhavige, tweede asielaanvraag betreffen enkele foto's en bijkomende verklaringen (administratief dossier, stukken 3 en 5). Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij beweert dat het 'nieuwe karakter' van deze stukken door het CGVS niet zou zijn onderzocht. Verzoeker gaat hiermee immers kennelijk voorbij aan de pertinente en terechte overwegingen die hieromtrent in de bestreden beslissing zijn opgenomen en die luiden als volgt:

"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige

aanvraag hebt uiteengezet, met name de beweerde problemen omwille van uw internet-project en beweerde activiteiten voor Freedom-radio, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden overgenomen en bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Immers, de loutere verklaring dat nu uw zus zou gearresteerd zijn omwille van uw problemen, herstelt de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Zij zou reeds in december 2015 gearresteerd zijn (zie 'written declaration plural application' nr.2.7.) maar tijdens uw gehoor inzake uw eerste asielaanvraag dd. 19/11/2015 haalde u helemaal nog geen problemen aan die uw zus met de autoriteiten zou hebben gehad, wat het niet aannemelijk maakt dat ze dan in december 2015 plots zou gearresteerd zijn. Bovendien kon u tijdens uw eerste asielaanvraag ook geen informatie geven over de stand van zaken in Gambia in uw eigen dossier, hoewel u over een contactpersoon beschikte (zie gehoor eerste asielaanvraag dd. 19/11/2015, p.3), wat het merkwaardig maakt dat men dan plots wel uw zus zou arresteren.

Wat betreft de foto's aangaande uw project kan worden opgemerkt dat er niet getwijfeld werd en wordt aan uw verklaringen dat u actief was binnen een internet-project in Gambia. Deze foto's wijzigen dus niets aan de vaststellingen die werden gedaan tijdens uw eerste asielaanvraag en zijn in dat opzicht geen nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft de informatie die op uw Skype-account staat, kan worden opgemerkt dat een dergelijke account persoonlijk is. Bovendien kan men met de huidige technologie gemakkelijk filmpjes en geluidsfragmenten fabriceren, die bezwaarlijk als bewijs kunnen weerhouden worden indien deze niet ondersteund worden door aannemelijke verklaringen uwentwege. Bovendien verklaarde u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag dat u nu op skype gekend bent als 'King' (zie gehoor dd. 19/11/2015, p.9) waardoor het, ook voor de Gambiaanse autoriteiten, bijna onmogelijk is u hieraan te linken, zelfs indien er een foto van u zou bij staan. Bovendien verklaart u dat er op uw skype-account bewijs zou staan dat u 'topsecret issues' besprak met Freedomradio. Tijdens uw eerste asielaanvraag hierover toelichting gevraagd, kwamen echter geen 'topsecret issues' aan het licht. Toen gevraagd naar de informatie die u doorgaf, had u het over 'hoe ze het land regeerden, journalisten arresteren, onschuldige mensen doden, land nemen van mensen,...'. U geconfronteerd met de bedenking dat iedereen dat toch al weet, verklaarde u enkel dat niet iedereen toegang heeft tot online media (zie gehoor CGVS dd. 19/11/2015, p. 8), wat niets afdoet aan het feit dat u helemaal geen 'topsecret issues' aan de media kenbaar maakte."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde overwegingen geen concrete en dienstige argumenten aan.

Waar verzoeker verweerder verwijt dat hij niet werd gehoord, dient immers te worden vastgesteld dat hij op generlei wijze concreet toelicht welke 'toelichting' hij dan wel had willen verstrekken bij de foto's en bij zijn activiteiten op Skype. Bovendien toont hij op generlei wijze aan hoe deze toelichting afbreuk had kunnen doen aan de voormelde, dienaangaande gedane vaststellingen.

Daarenboven dient te worden gewezen op de inhoud van artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat luidt als volgt: *"In afwijking van § 1 kan de Commissaris-generaal in het kader van de behandeling van asielaanvragen op basis van artikel 57/6/2 van de wet afzien van een persoonlijk onderhoud met de asielzoeker wanneer hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de asielzoeker aan de Minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de wet."* Dit artikel werd gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 augustus 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Uit het Verslag aan de Koning blijkt dat de beslissing om de asielzoeker die een meervoudige of hernieuwde asielaanvraag indient al dan niet persoonlijk te horen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal, dat de commissaris-generaal kan oordelen dat hij na het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen persoonlijk onderhoud met de asielzoeker noodzakelijk acht en dat de commissaris-generaal kan afzien van een persoonlijk gehoor wanneer hij op grond van een individueel en inhoudelijk onderzoek van de nieuwe elementen die aan de Minister of zijn gemachtigde werden meegedeeld zoals bepaald in artikel 51/8, tweede lid en artikel 51/10 van de vreemdelingenwet, van oordeel is dat hij een beslissing tot al dan niet in overwegingname van de asielaanvraag kan nemen. Geen enkele rechtsregel schrijft verder voor dat in de tekst van de bestreden

beslissing dient gemotiveerd te worden waarom de commissaris-generaal een persoonlijk gehoor niet noodzakelijk acht.

Verzoeker tracht, verwijzende naar hoger aangehaalde Memorie van Toelichting, voorts aan te tonen dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat de door hem bijgebrachte nieuwe elementen de kans dat de hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt niet aanzienlijk vergroten. Er dient echter te worden benadrukt dat de Memorie van Toelichting een niet-limitatieve opsomming bevat van gevallen waarin de nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. In de bestreden beslissing wordt toegelicht op welke gronden verweerder tot zijn besluit komt, motieven welke blijkens het voorgaande op generlei wijze worden betwist of ontkracht. Deze motieven worden aldus tot de Raad tot de zijne gemaakt. Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Waar verzoeker nog meent dat verweerder zijn bevoegdheid heeft overschreden en een onderzoek ten gronde heeft gevoerd, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat verweerder overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt en vervolgens een oordeel velt of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal verzoekers derde asielaanvraag derhalve niet ten gronde onderzocht.

2.2.3. Tot slot kan er nog op worden gewezen dat in de bestreden beslissing correct gesteld wordt als volgt:

“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artiker 3 EVRM werd aangetoond. In 2010 en in 2011 vroeg betrokkene een visum aan voor kort verblijf in België, hetgeen hem telkenmale werd geweigerd. Op 21.07.2011 huwde betrokkene te Gambia met een 17 jaar oudere Belgische onderdane (X, geb.X). Op 23.12.2011 reisde hij in het bezit van een visum met het oog op gezinshereniging naar België, waar hij op 01.03.2012 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Op 18.03.2013 verklaarde X echter dat betrokkene de woning reeds had verlaten en op 08.01.2013 werd de echtscheiding tussen betrokkene en X uitgesproken. Op 22.07.2013

nam de DVZ dan ook een beslissing tot beëindiging van betrokkenes verblijfsrecht. Deze beslissing (bijlage 21) werd op 08.08.2013 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Een schorsend beroep tegen deze beslissing werd op 09.09.2013 verworpen door de RVV. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS